

УДК 37.091.3:004:373.2

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.2>

**Тарас ПАСКА**

доктор філософії, асистент кафедри педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, Україна, 76018

**ORCID:** 0000-0002-4579-388X

**Бібліографічний опис статті:** Паска, Т. (2025). Використання цифрових освітніх ресурсів у формуванні інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 4, 9–16, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.2>

## ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ У ФОРМУВАННІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті досліджується використання цифрових освітніх ресурсів у формуванні інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти. Метою роботи є аналіз теоретичних засад і практичних аспектів застосування цифрових ресурсів у підготовці студентів, а також визначення їх впливу на розвиток ключових компетентностей, зокрема інформаційної культури. Емпірична частина реалізована на основі анкетування студентів спеціальності «Дошкільна освіта» Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, що дало змогу оцінити рівень обізнаності щодо цифрових технологій та популярність їх використання в освітньому процесі.

**Наукова новизна** статті полягає у комплексному підході до визначення цифрових освітніх ресурсів та їх багатофункціональної ролі в професійній підготовці вихователів дошкільних закладів. Враховано сучасні підходи до визначення цифрових освітніх ресурсів як багатофункціональних інструментів, які охоплюють електронні підручники, інтерактивні платформи, мобільні додатки, віртуальну та доповнену реальність. Формування інформаційної культури розглядається як комплексний процес, що включає когнітивний, ціннісний і поведінковий компоненти, а також етичні засади роботи з інформацією.

**Висновки** статті підтверджують, що цифрові освітні ресурси виступають ефективним засобом підвищення якості підготовки майбутніх вихователів. Вони сприяють розвитку інформаційної культури, цифрової грамотності, критичного мислення, креативності, навичок саморозвитку і комунікації. Результати експериментального дослідження засвідчили, що більшість студентів мають високий або середній рівень знань про цифрові ресурси та активно застосовують такі платформи, як Zoom, Google Classroom, Canva, Kahoot! тощо. Водночас виявлено потребу в ширшому використанні інноваційних інструментів і подальшому вдосконаленні цифрового освітнього середовища. Перспективними напрямками подальших досліджень є розробка нових методик інтеграції цифрових ресурсів у навчальний процес, вивчення їхнього впливу на академічні досягнення та професійну компетентність студентів, а також оптимізація формування інформаційної культури в умовах дистанційного і змішаного навчання.

**Ключові слова:** цифрові освітні ресурси, інформаційна культура, дошкільна освіта, цифрові технології, цифрова компетентність, цифрова грамотність, підготовка вихователів.

**Taras PASKA**

Doctor of Philosophy (PhD in Pedagogy), Assistant of the Bohdan Stuparyk Department of Pedagogy and Educational Management, Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Shevchenko str., 57, Ivano-Frankivsk, Ukraine, 76018

**ORCID:** 0000-0002-4579-388X

**To cite this article:** Paska, T. (2025). Vykorystannia tsyfrovyykh osvitnikh resursiv u formuvanni informatsiynoi kultury maibutnikh fakhivtsiv doshkilnoi osvity [The use of digital educational resources in shaping the information culture of future preschool education specialists]. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 4, 9–16, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.2>

## THE USE OF DIGITAL EDUCATIONAL RESOURCES IN SHAPING THE INFORMATION CULTURE OF FUTURE PRESCHOOL EDUCATION SPECIALISTS

The article examines the use of digital educational resources in shaping the information culture of future preschool education specialists. The aim of the work is to analyze the theoretical foundations and practical aspects of the use

of digital resources in student training, as well as to determine their impact on the development of key competencies, in particular information culture. The empirical part is based on a survey of students majoring in Preschool Education at Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, which made it possible to assess the level of awareness of digital technologies and the popularity of their use in the educational process.

The scientific novelty of the article lies in a comprehensive approach to defining digital educational resources and their multifunctional role in the professional training of preschool teachers. It takes into account modern approaches to defining digital educational resources as multifunctional tools that include electronic textbooks, interactive platforms, mobile applications, virtual and augmented reality. The formation of information culture is seen as a complex process that includes cognitive, value, and behavioral components, as well as ethical principles for working with information.

The conclusions of the article confirm that digital educational resources are an effective means of improving the quality of training for future educators. They contribute to the development of information culture, digital literacy, critical thinking, creativity, self-development, and communication skills. The results of the experimental study showed that most students have a high or medium level of knowledge about digital resources and actively use platforms such as Zoom, Google Classroom, Canva, Kahoot!, etc. At the same time, there is a need for wider use of innovative tools and further improvement of the digital educational environment. Promising areas for further research include the development of new methods for integrating digital resources into the educational process, studying their impact on students' academic achievements and professional competence, and optimizing the formation of information culture in the context of distance and blended learning.

**Key words:** digital educational resources, information culture, preschool education, digital technologies, digital competence, digital literacy, teacher training.

**Актуальність проблеми.** В умовах сучасної глобалізації та цифровізації освіти підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти набуває нового змісту і спрямованості. Професійна компетентність вихователя сьогодні неможлива без високого рівня інформаційної культури, яка охоплює не лише вміння користуватися цифровими інструментами, а й здатність критично оцінювати, відбирати, обробляти й створювати якісний інформаційний контент. Стрімкий розвиток технологій, розширення інформаційних потоків та зміна соціальних запитів до освіти вимагають від педагогів гнучкості, інноваційності та готовності працювати в умовах цифрового середовища.

В умовах реалізації Концепції цифрової трансформації освіти і науки України на період до 2026 року (2021) та Закону України «Про дошкільну освіту» (2024) інтеграція цифрових технологій у систему професійної підготовки вихователів визначається як стратегічний пріоритет держави. Згідно з цими документами, цифрові освітні ресурси (ЦОР) розглядаються не лише як допоміжний інструмент, а як ключовий елемент сучасного освітнього середовища, що сприяє формуванню цифрової та інформаційної компетентності майбутніх педагогів. Для галузі дошкільної освіти це означає необхідність оволодіння інноваційними методами організації освітнього процесу з використанням мультимедійних матеріалів, інтерактивних платформ, мобільних додатків і дистанційних технологій, які можуть ефективно підтримувати розвиток пізнавальної активності та творчого потенціалу дітей.

Сучасний етап розвитку дошкільної освіти в Україні потребує комплексного підходу до підготовки педагогів, здатних працювати в умовах цифрового середовища. Водночас дослідження та практика свідчать про наявність викликів: недостатній рівень цифрової компетентності студентів педагогічних спеціальностей, обмежене використання ЦОР в освітньому процесі, нерівний доступ до сучасних технічних засобів та інтернету, а також потреба у методичній підтримці викладачів закладів вищої освіти. Тому вивчення та обґрунтування педагогічних умов, моделей і методів використання ЦОР у формуванні інформаційної культури майбутніх вихователів є актуальним і своєчасним завданням, що відповідає стратегічним пріоритетам розвитку освіти України та світовим тенденціям цифровізації.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблема формування інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти в умовах цифровізації розглядається у працях багатьох учених. Питання застосування інформаційних технологій у сфері освіти розглядають В. Биков, І. Булах, М. Жалдак; особливості функціонування інформаційних систем висвітлюють Р. Гуревич, Ю. Машбиць, Н. Морзе. Проблеми впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у дошкільну освіту аналізують С. Дяченко, І. Мардарова. Теоретичні та методичні підходи до використання цифрових освітніх ресурсів розкривають у своїх працях О. Борисейко, Н. Касімова, І. Лебедева, І. Улітко, тоді як О. Дущенко акцентує увагу на

багатофункціональності цифрових матеріалів, зокрема мультимедіа, інтерактивних ігор, подкастів, VR/AR-технологій.

Наукові підходи до визначення ролі цифрових освітніх ресурсів у розвитку професійних і метапредметних компетентностей педагогів розкривають І. Гевко, Л. Гільтай, Т. Олефіренко, Р. Полевик, які наголошують на формуванні цифрової грамотності, критичного мислення, креативності та здатності до саморозвитку. Інформаційну культуру як складову професійної підготовки педагогів розглядають О. Головата, О. Коломієць, О. Купіна, Н. Листопад, О. Пришляк, визначаючи її структуру, критерії та значення для ефективної педагогічної діяльності. Н. Листопад детально аналізує когнітивний, ціннісний і поведінковий компоненти інформаційної культури вихователя, акцентуючи на їх значенні у формуванні професійної компетентності. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання системного впровадження ЦОР у процес формування інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти з урахуванням особливостей їхньої професійної діяльності та викликів сучасного цифрового середовища.

**Мета дослідження** – проаналізувати теоретичні засади та практичні аспекти використання цифрових освітніх ресурсів у підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти, з'ясувати їхній вплив на формування інформаційної культури здобувачів освіти.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Сучасний етап розвитку освітньої сфери характеризується активною цифровізацією, що суттєво трансформує традиційні підходи до підготовки педагогічних кадрів, зокрема майбутніх фахівців дошкільної освіти. Впровадження цифрових технологій у освітній процес відкриває нові можливості для підвищення якості підготовки, сприяє розвитку ключових компетентностей, серед яких особливе місце займає інформаційна культура. Формування такої культури є невід'ємною складовою професійної компетентності вихователя, що вимагає інтеграції ЦОР у структуру педагогічної діяльності та забезпечує ефективне освоєння сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

У контексті цифрової трансформації освіти важливо розглянути основні дефініції та підходи до визначення цифрових освітніх ресурсів,

які є фундаментальними для підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти. У «Описі рамки цифрової компетентності для громадян України» (2021) цифрові ресурси трактуються як «будь-які типи ресурсів, які можна передати та/або отримати доступ до них із застосуванням цифрових технологій; сукупність цифрового контенту впорядкованого/поданого у зручній формі для виконання завдань та досягнення цілей в усіх сферах життєдіяльності» (Опис рамки цифрової компетентності для громадян України, 2021, с. 54). Це визначення підкреслює універсальність цифрових ресурсів і їх здатність охоплювати різні сфери людської діяльності, включно з освітою. Для майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти цифрові ресурси виступають не лише як джерело знань, але й як засіб формування професійних компетентностей, необхідних для ефективної роботи з дітьми, батьками та педагогічним колективом.

Науковці О. Борисейко, Н. Касімова, І. Лебедева, І. Улітко пропонують визначення «цифрового освітнього ресурсу», називаючи його «змістовно відокремленим об'єктом, призначеним для освітніх цілей та представленим у цифровій, електронній комп'ютерній формі» (Борисейко, Касімова, Лебедева, Улітко, 2025, с. 5). Це визначення акцентує увагу на тому, що цифрові освітні ресурси мають бути спеціально створені для вирішення освітніх завдань, а їх зміст і форма повинні відповідати потребам цільової аудиторії.

Водночас, у педагогічній науці набуває поширення й більш широке тлумачення цього поняття. Так, дослідниця О. Дущенко відносить до цифрових освітніх ресурсів не лише традиційні електронні підручники чи навчальні платформи, а й фільми, ігри, подкасти, соціальні мережі, системи управління навчанням, онлайн-курси, вебінари, а також технології віртуальної та доповненої реальності (Дущенко, 2024). Це свідчить про багатовекторність розвитку цифрового освітнього середовища, що дозволяє гнучко адаптувати інструменти під потреби здобувачів освіти.

Сучасні дослідники підкреслюють не лише інструментальну, а й розвивальну функцію цифрових освітніх ресурсів. Так, І. Гевко та Л. Гільтай наголошують, що такі ресурси «сприяють удосконаленню змісту, методів і форм навчання в умовах єдиного інформацій-

ного простору, формуванню вмінь самостійно здобувати знання, здійснювати інформаційно-навчальну й експериментально-дослідницьку діяльність» (Гевко, Гільтай, 2020, с. 96). Це твердження важливе для розуміння того, що цифрові ресурси стають засобом формування не лише предметних, але й метапредметних компетентностей, зокрема здатності до само-навчання, інформаційного пошуку та аналітичної обробки даних.

Особливу увагу привертає думка Т. Олефіренка та Р. Полевика, які зазначають, що «сучасні цифрові освітні ресурси виконують роль не лише джерела знань, але й потужного інструмента, що формує ключові компетентності, які необхідні майбутнім педагогам. Серед них особливо важливими є цифрова грамотність, здатність до критичного та аналітичного мислення, а також навички креативності та саморозвитку» (Олефіренко, Полевик, 2024, с. 127). Таким чином, використання цифрових ресурсів у підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти має не лише інформативний, але й компетентнісний вимір, що узгоджується з сучасними концепціями розвитку освіти в Україні та світі.

Інформаційна культура як складова професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти посідає центральне місце у процесі інтеграції цифрових освітніх ресурсів. У «Великій українській енциклопедії» вона визначається як «культура, заснована на диференційованому споживанні та виробництві інформації» (Велика українська енциклопедія, 2016). Це означає, що інформаційна культура передбачає не лише здатність споживати інформацію, а й вміння створювати новий зміст, що відповідає етичним нормам, інформаційній безпеці та потребам освітнього середовища.

Дослідник О. Пришляк розглядає поняття «інформаційна культура педагога» як складову загальної культури, «яка передбачає вільне орієнтування в сучасному інформаційному середовищі, здатність сприймати та аналізувати нову інформацію, а також готовність до застосування сучасних інформаційних та комунікаційних технологій у процесі реалізації професійної діяльності» (Пришляк, 2011, с. 113). Це визначення особливо актуальне для майбутніх вихователів дошкільної освіти, адже їхня діяльність передбачає роботу з різними інформаційними

потокми – від наукових досліджень з педагогіки та психології до практичних рекомендацій з організації освітнього процесу.

Науковці О. Коломієць та О. Головата вказують, що критеріями інформаційної культури слід вважати «вміння адекватно формулювати свої потреби в інформації, ефективно здійснювати пошук необхідної інформації, переробляти і створювати якісно нову інформацію» (Коломієць, Головата, 2020, с. 317). Для майбутніх фахівців дошкільної освіти ці вміння реалізуються у здатності самостійно знаходити методичні матеріали, підбирати цифрові ресурси для занять з дітьми різного віку, адаптувати їх до рівня розвитку дитини та специфіки групи.

Дослідниця О. Купіна наголошує, що формування інформаційної культури має багатогранний підхід в педагогічній діяльності й покликане «виробити навички застосування інформаційних технологій та способи критичного мислення, укорінення етичних принципів взаємодії з інформацією, адекватне розуміння впливу інформації на суспільство та індивіда» (Купіна, 2023, с. 285). Цей підхід важливий у підготовці вихователів, оскільки вони є не лише споживачами інформації, а й передавачами її дітям, які формують своє перше уявлення про світ.

Особливу увагу слід звернути на концепцію, яку пропонує Н. Листопад, визначаючи інформаційну культуру вихователя закладу дошкільної освіти як «якісно нову форму організації розумової діяльності вихователя на основі використання інформаційних засобів, що дозволяє удосконалювати професійну діяльність в закладах дошкільної освіти» (Листопад, 2019, с. 179). Науковиця виокремлює три компоненти інформаційної культури: когнітивний (знання про застосування інформаційно-комунікаційних технологій у роботі з дітьми та взаємодії з комп'ютером, оволодіння базовими й спеціалізованими цифровими навичками), ціннісний (позитивне ставлення до цифрових технологій, розуміння їх значення для професійної самореалізації, прагнення впроваджувати інновації та мультимедійні засоби в освітній процес) і поведінковий (дотримання авторського права та етичних норм, відбір безпечного контенту, адаптація матеріалів до віку дітей, створення власних цифрових ресурсів).

На основі аналізу наукової літератури та власного практичного досвіду варто виділити

основні класифікаційні типи цифрових освітніх ресурсів, приклади їх застосування у підготовці майбутніх вихователів, а також ключові переваги, які визначають їхню ефективність у розвитку професійних компетентностей.

Цифрові освітні ресурси класифікуються за різними ознаками, що дозволяє систематизувати їх та визначати найбільш ефективні засоби для застосування у педагогічній діяльності. До основних типів ЦОР належать електронні підручники, інтерактивні платформи, відео– та аудіоматеріали, онлайн-курси, симулятори, а також мобільні додатки, орієнтовані на дошкільну освіту. Електронні підручники містять структуровану навчальну інформацію, адаптовану для зручного сприйняття в цифровому форматі, що забезпечує гнучкість у засвоєнні теоретичних знань. Інтерактивні платформи пропонують різноманітні форми взаємодії, включаючи завдання з автоматичним оцінюванням, форуми та колективні проекти, що стимулює активне залучення студентів в освітній процес. Відео– та аудіоматеріали слугують важливими інструментами для ілюстрації педагогічних методів, демонстрації практичних прийомів роботи з дітьми, а також розвитку мовних і комунікативних навичок. Онлайн-курси забезпечують системний підхід до навчання з можливістю самостійного опрацювання матеріалу в зручному темпі. Мобільні додатки для дошкільної освіти орієнтовані на інтерактивне навчання дітей, але водночас слугують інструментами для підготовки вихователів, дозволяючи їм ознайомитися з сучасними технологіями та розвивати компетентності у використанні цифрових засобів.

Серед найбільш популярних ЦОР, які можуть бути ефективно використані у підготовці майбутніх вихователів, варто виокремити такі інструменти як LearningApps, Canva, Padlet, Kahoot!, StoryJumper, Genially та інші. LearningApps дозволяє створювати інтерактивні вправи та ігри, які можуть бути адаптовані для роботи з дітьми дошкільного віку або для закріплення теоретичного матеріалу студентами. Canva є потужним інструментом для створення візуального контенту – презентацій, інфографік, навчальних матеріалів, що сприяє розвитку креативності майбутніх вихователів. Padlet забезпечує зручну платформу для колективної роботи, обміну ідеями та створення

спільних проєктів, що важливо для формування комунікативних компетентностей. Kahoot! стимулює мотивацію через ігрові елементи, що робить процес навчання більш динамічним та інтерактивним. StoryJumper дає змогу створювати інтерактивні цифрові казки, що може бути використано для розвитку мовлення та уяви дітей, а Genially пропонує широкий спектр інструментів для створення мультимедійних презентацій та навчальних ресурсів із використанням анімації та інтерактивних елементів.

Використання цифрових освітніх ресурсів у підготовці майбутніх вихователів має низку суттєвих переваг, що сприяють розвитку професійних компетентностей. По-перше, ЦОР забезпечують доступ до актуальної, різноманітної та багатоформатної інформації, що розширює кругозір студентів і сприяє глибшому розумінню предметної галузі. По-друге, інтерактивність та адаптивність багатьох ресурсів стимулюють активну позицію майбутніх педагогів, підвищують мотивацію до навчання та формують навички самостійної роботи з інформацією. По-третє, робота з цифровими інструментами розвиває цифрову грамотність, критичне мислення, креативність, а також здатність до оперативного вирішення педагогічних задач із застосуванням сучасних технологій. Нарешті, ЦОР сприяють формуванню комунікативних компетентностей через використання спільних платформ і сервісів, що готує студентів до командної роботи та ефективної взаємодії у професійному середовищі. Таким чином, впровадження ЦОР у підготовку вихователів дошкільної освіти є ключовим фактором підвищення якості та актуальності професійної підготовки у сучасних умовах.

З метою виявлення рівня обізнаності здобувачів освіти щодо можливостей використання ЦОР у формуванні інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти, а також для обґрунтування й розробки ефективних підходів до їх інтеграції в освітній процес, кафедрою педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (ПНУ ім. В. Стефаника) упродовж 2024–2025 рр. проведено експериментальне дослідження. Для реалізації поставлених завдань використано метод анкетування. У дослідженні взяли участь 48 студентів спе-

ціальності «Дошкільна освіта» педагогічного факультету ПНУ ім. В. Стефаника. Запропонована анкета на тему «Роль цифрових освітніх технологій у розвитку інформаційної культури майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти» містила як закриті, так і відкриті запитання, що дозволили респондентам висловити власні думки, пропозиції та зауваження.

Аналіз результатів дослідження показав, що 52% опитаних студентів мають високий рівень розуміння базових понять цифрової освіти («цифрові освітні ресурси», «інформаційна культура», «цифрова компетентність»), 42% – середній рівень, а лише 6% – низький рівень. У процесі опитування з'ясовано, які цифрові інструменти найчастіше застосовують майбутні вихователі в освітньому процесі. Найбільш популярними виявилися Zoom (88%), Google Classroom (81%), Canva (77%), Google Meet (75%), Kahoot! (69%), LearningApps (65%), Padlet (54%). Менш активно використовуються Genially (35%), StoryJumper (29%), Quizizz (25%), Microsoft Teams (19%), CapCut (17%), Miro (10%). Найменш поширеними залишаються Moodle (6%), Prezi (4%) та Edmodo (2%).

Особливий інтерес становить думка студентів щодо цифрових платформ, що сприяють формуванню інформаційної культури та професійних компетентностей. Найчастіше респонденти звертаються до таких ресурсів: «Всеосвіта» (46%), «Prometheus» (19%), «Дія. Цифрова Освіта» (15%), «EdEra» (12%), Coursera (6%). Значно рідше використовуються «Google Digital Workshop» (4%), «Udemy» (2%) та інші подібні платформи (2%).

Важливим було також з'ясувати, як студенти оцінюють ефективність цифрових ресурсів у власній освітній діяльності. Так, 58% респондентів вказали на високу ефективність їх використання, 40% – на середню, і лише 2% оцінили ефективність як низьку. Переважна більшість (94%) погодилися, що цифрові ресурси значно полегшують доступ до навчальних матеріалів, сприяють індивідуалізації навчання та підвищують мотивацію до здобуття знань.

З метою виявлення перспективних напрямів упровадження цифрових ресурсів у підготовку вихователів ми проаналізували пропозиції студентів. Найчастіше пропонувалося активніше використовувати інтерактивні платформи для створення ігор та вправ для дітей (81%), впро-

ваджувати симулятори педагогічних ситуацій (75%), застосовувати мобільні додатки дошкільного спрямування (73%), організовувати віртуальні екскурсії (69%), проводити онлайн-воркшопи та вебінари (63%). Також респонденти наголошували на важливості розширення доступу до якісних відео- та аудіоматеріалів (58%) та впровадження інноваційних мультимедійних презентацій (54%).

У власних коментарях учасники дослідження висловили ідеї щодо вдосконалення цифрового освітнього середовища: забезпечення стабільного технічного доступу до всіх платформ; створення єдиної бази перевірених ресурсів для вихователів; використання авторських цифрових матеріалів; організація регулярних майстер-класів із розробки інтерактивних матеріалів; активніший перехід від традиційних методів навчання до інтерактивних та змішаних форм.

Узагальнюючи результати дослідження, можна зробити висновок, що використання цифрових освітніх ресурсів відіграє ключову роль у формуванні інформаційної культури майбутніх фахівців дошкільної освіти. Більшість студентів демонструють достатній рівень цифрової компетентності та активно застосовують сучасні інструменти – від інтерактивних платформ і симуляторів педагогічних ситуацій до мобільних додатків і віртуальних екскурсій – для підвищення якості власної підготовки. Високий рівень зацікавленості та позитивна оцінка ефективності ЦОР свідчать про їхній значний потенціал у розвитку професійних компетентностей, мотивації до навчання та індивідуалізації освітнього процесу.

**Висновки і перспективи подальших досліджень.** Аналіз наукових джерел та нормативних документів дав змогу встановити, що цифрові освітні ресурси є багатофункціональним інструментом, здатним виконувати як інформаційну, так і розвивальну функцію у підготовці майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Їх застосування забезпечує не лише передачу знань, але й формування ключових компетентностей, серед яких особливе місце посідають цифрова грамотність, критичне та аналітичне мислення, креативність і навички саморозвитку. Інформаційна культура розглядається як важливий компонент професійної компетентності педагога, що охоплює когнітивний,

ціннісний та поведінковий аспекти і передбачає здатність ефективно працювати з інформацією, дотримуючись етичних та правових норм. Систематизація класифікаційних типів цифрових ресурсів і прикладів їхнього використання у підготовці фахівців засвідчила широкі можливості для підвищення якості та актуальності професійної освіти.

Результати опитування студентів спеціальності «Дошкільна освіта» ПНУ ім. В. Стефаника показали, що понад половина респондентів (52%) має високий рівень обізнаності з базових понять цифрової освіти, а 94% відзначають позитивний вплив цифрових ресурсів на якість власної підготовки. Найпоширенішими інструментами є Zoom, Google Classroom, Canva, Google Meet та Kahoot!, тоді як більш інноваційні платформи на кшталт Genially чи StoryJumper вико-

ристовуються менш активно. Студенти вбачають найбільший потенціал у впровадженні інтерактивних платформ для створення ігор, симуляторів педагогічних ситуацій, мобільних додатків та віртуальних екскурсій. Високий рівень мотивації та готовності до використання ЦОР підтверджує їх ефективність у розвитку інформаційної культури та професійних компетентностей майбутніх вихователів.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні та апробації нових методик інтеграції цифрових освітніх ресурсів в освітній процес, дослідженні впливу таких ресурсів на академічну успішність і професійну підготовку студентів, а також у визначенні оптимальних стратегій формування інформаційної культури в умовах змішаного та дистанційного навчання.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Борисейко О., Касімова Н., Лебедева І., Улітко І. Цифрові освітні ресурси: методичні вказівки до проведення лабораторних робіт. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. 2025. 74 с.
2. Велика українська енциклопедія. Культура інформаційна. 2016. URL: <https://surl.lt/thrali> (дата звернення: 11.08.2025).
3. Гевко І., Гільтай Л. Застосування цифрових освітніх ресурсів при підготовці майбутніх фахівців комп'ютерних технологій. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*. 2020. Том 167. № 11. С. 94-98.
4. Дущенко О. Використання цифрових освітніх ресурсів у підготовці майбутніх учителів. *Topical paradigms of training a modern teacher: Scientific monograph*. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2024. С. 38-55.
5. Коломієць О., Головата О. Формування інформаційної культури майбутнього фахівця у контексті сучасних освітніх завдань. *Соціум. Документ. Комунікація. Серія: Історичні науки*. 2020. № 10. С. 310-333.
6. Купіна О. Формування інформаційної культури майбутніх учителів в умовах збройної агресії та інформаційної війни. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 65. Том 2. С. 283-288.
7. Листопад Н. Формування інформаційної культури майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. 2019. № 2. С. 177-182.
8. Олефіренко Т., Полевик Р. Цифрові освітні ресурси як інструмент професійного розвитку майбутніх учителів технологічної освіти. *Освітньо-науковий простір*. 2024. № 7. Том 1. С. 120-130.
9. Опис рамки цифрової компетентності для громадян України. 2021. URL: <https://surl.li/skxsza> (дата звернення: 11.08.2025).
10. Пришляк О. Формування інформаційної культури майбутніх педагогів. *Науковий вісник Ужгородського Національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*. 2011. № 20. С. 113-115.

#### REFERENCES:

1. Boryseiko, O., Kasimova, N., Lebedieva, I., & Ulitko, I. (2025). *Tsyfrovi osvitni resursy: metodychni vkazivky do provedennia laboratornykh robit* [Digital educational resources: methodological guidelines for conducting laboratory work]. Kyivskyi natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka. [in Ukrainian].
2. Velyka ukraïnska entsyklopediia. Kultura informatsiina [Great Ukrainian Encyclopedia. Information Culture]. (2016). URL: <https://surl.lt/thrali> (access obtained: 11.08.2025) [in Ukrainian].
3. Hevko, I., Hiltai, L. (2020). Zastosuvannia tsyfrovykh osvitnikh resursiv pry pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv komp'uternykh tekhnolohii [Application of digital educational resources in training future computer technology specialists]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T. H. Shevchenka – Bulletin of the T. G. Shevchenko National University "Chernihiv Collegium"*, 167, 11, 94-98 [in Ukrainian].
4. Dushchenko, O. (2024). Vykorystannia tsyfrovykh osvitnikh resursiv u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv [Using digital educational resources in training future teachers]. *Topical paradigms of training a modern teacher: Scientific monograph*. (pp. 38-55). Riga, Latvia: «Baltija Publishing» [in Ukrainian].

5. Kolomiets, O., Holovata, O. (2020). Formuvannia informatsiinoi kultury maibutnoho fakhivtsia u konteksti suchasnykh osvitnykh zavdan [Formation of the information culture of future specialists in the context of modern educational tasks]. *Sotsium. Dokument. Komunikatsiia. Seriia: Istorychni nauky – Society. Document. Communication. Series: Historical Sciences*, 10, 310-333 [in Ukrainian].
6. Kupina, O. (2023). Formuvannia informatsiinoi kultury maibutnykh uchyteliv v umovakh zbroinoi ahresii ta informatsiinoi viiny [Formation of information culture of future teachers in conditions of armed aggression and information warfare]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Topical issues of humanities*, 65, 2, 283-288 [in Ukrainian].
7. Lystopad, N. (2019). Formuvannia informatsiinoi kultury maibutnykh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity [Formation of information culture of future educators of preschool education institutions]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Pedagogichni nauky – Scientific Bulletin of Mykolaiv National University named after V. O. Sukhomlynsky. Pedagogical Sciences*, 2, 177-182 [in Ukrainian].
8. Olefirenko, T., Polevyk, R. (2024). Tsyfrovi osvitni resursy yak instrument profesiinoho rozvytku maibutnykh uchyteliv tekhnolohichnoi osvity [Digital educational resources as a tool for the professional development of future teachers of technological education]. *Osvitno-naukovyi prostir – Educational and Scientific Space*, 7, 1, 120-130 [in Ukrainian].
9. Opys ramky tsyfrovoy kompetentnosti dlia hromadian Ukrainy [Description of the digital competence framework for Ukrainian citizens]. (2021). URL: <https://surl.li/skxsza> (access obtained: 11.08.2025) [in Ukrainian].
10. Pryshliak, O. (2011). Formuvannia informatsiinoi kultury maibutnykh pedahohiv [Formation of information culture of future teachers]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho universytetu. Seriia: Pedagogika. Sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Pedagogy. Social Work*, 20, 113-115 [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 19.08.2025  
 Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 17.09.2025  
 Дата публікації: 03.11.2025